

Hoa Chuối

Năm mươi bảy chị bỏ thời con gái
Ráng cuối sông chị khóc đỏ một chiều
Năm mươi bảy chị vo tròn tuổi đại
Xếp thơ ngâm theo tiếng gọi tình yêu!

Em mười một khăn cổ gọi bao nhiêu
Chấp chới sườn dê liêu xiêu chân bước
Hoa chuối đỏ thắm vạt bờ ngõ gác
Khuất bóng chiều dáng chị nhạt nhòa xa

Nẻo đất quê xăm xấp vị phù sa
Chị đón em mỗi mùa hoa chuối rộ
Đưa em về với vạn niềm hôn hờ
Cậu nhóc thị thành bờ ngõ giữa quê cha!

Yêu quê cha, mẹ đi lấy chồng xa
Đất ngàn năm đỏ một màu hoa chuối
Những bãi bờ xanh ngút ngàn nắng mới
Óng ả tay dài lá vẫy những bàn tay

Chị xếp lá khô chờ nội ủ hương gai
Chiếc bánh đến từ đâu, không ai hiểu rõ
Chị bảo, bánh đến từ vạn cổ
Cho những người yêu nguồn cội cha ông

Chị kết bè tươi thả xuống giữa dòng sông
Thân chuối xanh xao xót lòng ứa nhựa
Em tập bơi bè chuối làm phao đỡ
Giờ lội giữa đời thương ngày cũ, chị ơi!

Hoa chuối đi theo năm tháng tuổi thơ
Chị hóa phép hoa nở trăm trái nhỏ
Những bữa cơm chỉ một màu nộm đỏ
Em toét miệng cười, hơi thở đất xanh tươi

Hoa chuối bùng lên trong mắt chị, chị ơi!
Em thấy hết những dây vơi giàng xé
Làng cách làng, khúc sông sao xa thế?
Có bao giờ chị về lại...ngày xưa?

Em mười một khăn cổ gọi... chị ơi!!!
Bờ bãi nghiêng nghiêng, rục rục màu hoa chuối...!

Thanh Hà Nội
Hà Nội, Việt Nam

---

*Rain and sun are to the flower
As praise and encouragement are to the human spirit.
Encouragement*
